

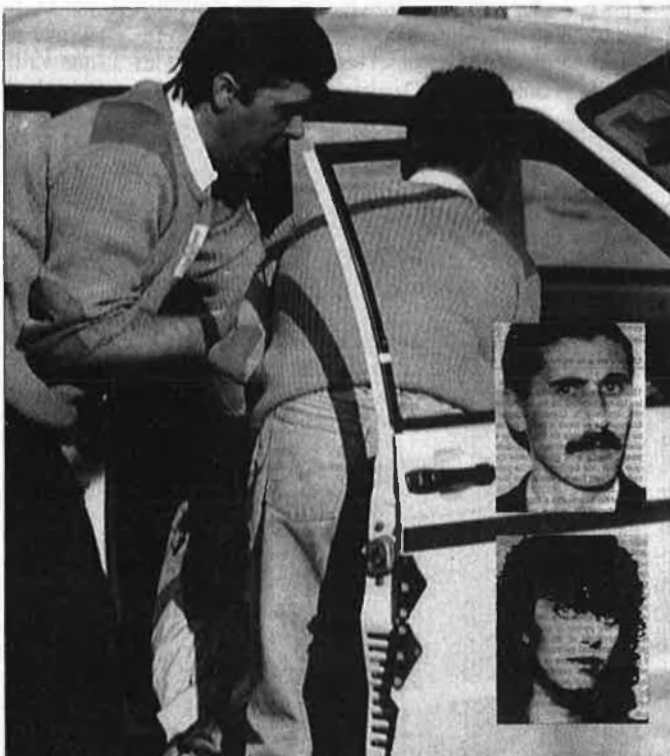
Barcelona en el punt de mira

ETA ha tornat a atemptar a Barcelona, fet que ha confirmat la seva intenció d'utilitzar la seu dels Jocs com a caixa de ressonància. Sis mesos després de la desarticulació de l'escamot Barcelona, l'organització basca s'ha convertit en el primer malson per a la seguretat del 92.

El passat 31 de maig del 1991, Joan Carles Monteagudo i Juan Félix Erezuma morien a Lliçà d'Amunt en un enfrontament amb la Guàrdia Civil. Amb aquests fets, les forces de seguretat de l'estat donaven per desarticulat l'escamot Barcelona i afrontaven amb més tranquil·litat el repte de l'organització dels Jocs Olímpics del 92.

Sis mesos després, concretament el 13 de desembre, ETA tornava a actuar a Barcelona. Després d'inspeccionar un cotxe sospitós, dos policies estatals eren abatuts a trets per dos individus al barri de les Corts. Al cap d'uns dies, però, el Govern Civil feia pública la identitat dels dos etarres. Es tractava de José Luis Urrusolo Sistiaga, *Joseba*, i Juan Jesús Narváez Goni, *Pajas*. I el neguit apareixia de nou entre els estaments policials. *Joseba* és un veterà activista que va començar dins d'un escamot de suport i que, fins ara, havia realitzat els seus atemptats més importants enquadrat en l'anomenat *comando España* o Madrid. Fonts policials el consideren un especialista a l'hora de prendre mesures de seguretat i fred i calculador quan realitza els atemptats. Per altra banda, *Pajas* és un etarra inexpert, ex-col·laborador del comando Nafarroa i que no s'havia mostrat gaire actiu fins al moment. El 1987 va ser expulsat de l'Estat francès i lliurat a les autoritats espanyoles, que el van deixar anar un any més tard en sortir absolt del judici per la mort d'un guàrdia civil.

Paral·lelament, la policia

Les víctimes de l'atemptat i els presumptes autors: Joseba i Margarita.

EFE

Internacionalització del conflicte i atemptats selectius, estratègia d'ETA per a la negociació

Des de fa uns anys, l'organització armada ETA té, com un dels principals objectius, la internacionalització del conflicte nacional que es viu a Euskadi. Fruit d'aquesta estratègia, ETA ha realitzat diverses campanyes d'atemptats contra interessos espanyols a Itàlia i als Països Baixos.

No obstant, l'organització basca també pretén aprofitar els múltiples actes de ressò internacional que aquest any se celebraran a diverses ciutats de l'Estat espanyol, fonamentalment, els Jocs Olímpics de Barcelona i l'Expo de Sevilla. Així, un portaveu etarra, en una entrevista pu-

blicada al diari *Egin* el passat 8 de desembre, reiterava la seva amenaça contra els dos esdeveniments alhora que afirmava que "el 92 pot ser una data important per canalitzar la sortida al contencions basc, però l'estat en té la clau, perquè la nostra organització ja ha fet allò que havia de fer". ETA, en l'entrevista, continuava reclamant la negociació amb els poders de l'estat per posar fi a la violència, però —pressionada per les crítiques d'alguns dels seus presos— advertia que els atemptats serien, a partir de llavors, més selectius a fi d'evitar "lamentables errors".

J.M.

anava reforçant la hipòtesi que l'escamot comptava amb una tercera integrant, Idoia López Riano, *Margarita*, i amb algun altre membre de suport i informació. Tot i això, segons semblava, ETA no disposava d'una infraestructura gaire gran a la ciutat i la seva principal arma era la mobilitat.

Fóra com fóra, el cas és que, ja en el 1992, el 8 de gener ETA tornava a atemptar a Barcelona. Aquest cop, la víctima era un comandant de l'exèrcit de l'Aire que fou metrallat en el barri del Poble Sec, a pocs metres del cercle de seguretat de l'anella olímpica. I gairebé sense donar temps a reaccionar, el passat 16 de gener —només un dia després de l'atemptat contra Manuel Broseta a València, atribuït també per la policia al mateix escamot—, un altre metrallament idèntic al del Poble Sec costava la vida a dos militars més, suboficials, molt a prop de la caserna del Bruc.

L'efectivitat del comando que Urrusolo Sistiaga encapçalava quedava fora de tot dubte. Tanmateix, la facilitat amb què s'escapoleix del setge policial i la precisió dels seus atemptats ha obligat les forces de seguretat a redoblar esforços en la seva localització. En aquest sentit, fonts oficials tenen sospites que la xarxa de col·laboradors d'ETA a Barcelona compta amb la presència de Lola López, militant de l'extrema esquerra i desapareguda des de la desarticulació de l'escamot Barcelona de Monteagudo i Erezuma.

Joan Morales